

Party i dödscellen

–DET KÄNNES SOM om jag sitter i dödscell, sa hon.

(Det man enskilt anförtror en präst ligger under absolut tystnadsplikt. Men det här berättade hon i telefon för mig och åtskilliga tusen som såg *Präst i natten* i teve, så det här får jag berätta.)

Hon hade blivit HIV-smittad av sin man, och nu väntade hon bara på att dö. Vad säger man då som präst, mer än att det är förskräckligt?

Jag kunde kanske ta fasta på att hon ännu så länge kände sig frisk? Och att det hela tiden forskas vilt på bromsmediciner? Den som sitter i dödscell kan faktiskt få ett telefonsamtal från guvernören att avrättningen åtminstone är uppskjuten.

Men jag sa inte det. Det skulle inte ha tröstat mig om jag varit i hennes situation. Dödscell är dödscell, det kan inte trollas bort.

Och så ramlade insikten ner i mig. Det är ju min egen situation hon beskriver! Jag sitter också i dödscell, precis som allt levande gör! Det är sanningen om livet, fast jag kanske undviker att tänka på det.

Så jag sa det.

Naturligtvis var det tydligare för henne, sa jag, men egentligen ingen skillnad. Jag ska dö och hon ska dö, våra celler ligger intill varann. Och vem som dör först, det vet vi faktiskt inte. Jag kan ramla ihop i en infarkt före direktsändningens slut, och hon kan leva åtskilliga år till.

–Förresten, hörde jag mig säga, det är inte ens säkert att du dör av din sjukdom. Du kan få en istapp i huvet i morgon.

Då skrattade hon faktiskt.

För det är inte så illa som vi tror, det är värre. Och kanske bättre?

Men hur hanterar man att man sitter i dödscell?

Kan man göra det trivsamt i cellen? Städa upp? Kärlek och glädje och försonlighet drunknar så lätt under all bråte av skuld och förtvivlan. Så låtom oss röja! Och skaffa nya gardiner och blommor och färgglada bilder!

Fängelset är förresten så liberalt att man får umgås med de andra fångarna. Så låt oss ha stort party i cellen!

Liv är det man tar sig för innan man dör. Då ska vi väl leva, så länge det går? Till och med ha kul i cellen!

Nån gång kommer ju den där läskiga vakten med lien och hämtar mig, och visst kan tanken skrämma mig. Men min fest pågår, tills han kommer.

Och tänk, jag tror att han hämtar mig till en ännu bättre fest.